

Cambodia V.S Vietnam

Lover--Enemy

Major General Nipat Thonglek •

From long ancient history, Thailand, Cambodia and Vietnam were closely related. It is said that they were indistinguishable. Looking back the relation between Cambodia and Vietnam, it is very interesting for study. The incident that took place in Cambodia challenged the rules of the international law. It is considered as the massive tragedy of mankind. Super power countries had played the magnificent roles in Cambodia for 20 years. Such an incident in Cambodia had deeply a complicated "pattern" which was unexpected. In the past, Cambodia's problems affected Thailand a lot. The role of the United Nations for keeping

peace in Cambodia is said that it was the biggest peace keeping project as ever had. In 1992-1993, the expenditure for the United Nation's peace keeping forces in Cambodia were approximately \$ 2000 million dollars. When studying Cambodia's history, we shall understand that, in the past, it was the matter of "history repeats itself." that happened again and again.

I would like to propose here a short article concentrated on penetrating the situation at a period of time of readers why Cambodia and Vietnam had conflicts. I would request readers to look into the aspect of historical study for solving problems not for rekindling.

• Directorate Board of Joint Operations, Supreme Command Head

ເຂມ - ດຸວນ ຄູ້ຮັກ - ຄູ່ຮົບ

ພລທຣີ ປິເພິດທະກ ກອງເຊີກ

ປະວັດສາສຕ່ຽນຂອງໄທຢັ້ງແຕ່ຕົດກາລ
ຜູກພັນໂຍງໃກ້ກັນພູ້ຈາກເວີຍດນາມມາໂດຍ
ຕລອດ ຊືນິດທີ່ເຮັດວ່າເກືອບຈະແຍກກັນໄມ້ອອກ
ແລະເນື່ອມອງຂໍອນປະວັດສາສຕ່ຽນເພາະກຣີນ
ຄວາມສັນພັນຮ່ວ່າງກັນພູ້ຈາກເວີຍດນາມ
ແລ້ວ ເປັນເຮືອງທີ່ເຮົາຄວາມຕ້ອງສຶກຫາເປັນ
ອຍ່າຍື່ງເຮືອງຮາວຂອງກັນພູ້ຈາກເປັນເຮືອງທີ່ກ້າທາຍ
ຫລັກເກົ່ານີ້ ຂອງກູ້ມາຍຮ່ວ່າງປະເທດແລະ
ຈັດໄດ້ວ່າເປັນໂຄກນາງກຽມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມາວ
ມຸ່ນຍັດຕິກັ້ນທີ່ງວ່າໄດ້ ປະເທດມາຫຳມາ
ນາຈຳຕ່າງໆ ໄດ້ເຂົ້າມາມືນບາທາໃນວິກຸດກາຮົນ
ກັນພູ້ຈາກມາດລວດ 20 ປີ ເຮືອງຮາວກັນພູ້ຈາກມີ
“ຮູບແບບ” ທີ່ຊັບຊອນແລະລ້າລຶກຍາກແກ່ການ
ຄາດເດາ ໃນດີຕົປ້ນຍາຂອງກັນພູ້ຈາກໄດ້ສ້າງ
ຜລກະຮບຕ່ອໄທມີໃໝ່ນ້ອຍ ບາທາຫຸ້ນຂອງ

ສຫປະປາຊາດໃນການຮັກຫາສັນຕິພາພອງ
ກັນພູ້ຈາກໄດ້ວ່າ ເປັນໂຄກການຮັກຫາສັນຕິພາພ
ທີ່ໄຫຍ່ໄດ້ຖືກສຸດເທົ່າທີ່ສຫປະປາຊາດເຫັນທຳ
ມາເດັພະນີນປີ 2535-2536 ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອ
ໃຊ້ສໍາຮັບກອງກຳລັງຮັກຫາສັນຕິພາພອງ
ສຫປະປາຊາດໃນກັນພູ້ຈາກປະມາລ 2,000
ລ້ານດອລລາຣ ເນື້ອທີກາຈາກປະວັດສາສຕ່ຽນ
ໃຫດແລ້ວຈະພບວ່າປ້ນຍາຂອງກັນພູ້ຈາກໃນດີຕ
ເປັນເຮືອງທີ່ອູ້ໃນລັກຜະນະ “ປະວັດສາສຕ່ຽນ
ຫ້າຍອຍ” ຫ້າແລ້ວຫ້າເລ່າໂດຍຕລອດ

ພຸມຂອນນຳເສັນອົບທົກວາມຂາດກະທັດຮັດ
ນີ້ ໂດຍມຸ່ງປະສົງເພື່ອໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານໄດ້ເຫັນ
ກາພສ່ວນໜຶ່ງ ໃນ ອ້າງເວລາທີ່ວ່າກຳໄມຄົນ

- ກຣມຍຸທະກາທທາຮ
ກອນນູ້ຈາກກາທທາຮສູງສຸດ

เขมรกันคนญวนมีความบาดหมางกัน ผสมขอให้มองในแง่ของการศึกษาประวัติศาสตร์เพื่อการแก้ปัญหาในอนาคตมิใช่การพื้นฝอยทางเชื้อ

ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาสู่ความขัดแย้งระหว่างกัมพูชา-เวียดนาม

1. กุศโลบายการครอบครองอาณาจักรของฝรั่งเศสในอินโดจีนในช่วงหลัง พ.ศ.

2388 ฝรั่งเศสได้เข้ามาด้วยการค้าตัวของอาณาจักร (Annam) และต่อมาใน พ.ศ. 2417 ฝรั่งเศสส่งข้าหลวงปักครองดินแดนนี้โดยตรงในฐานะอาณาจักรภายใต้อาณwers โคชิน ไซนา (Cochin China) ฝรั่งเศสได้ขยายอาณาเขตเข้าไป ในกัมพูชาและในที่สุดก็รวมกัมพูชาเข้ากับอินโดจีนฝรั่งเศส (French Indochina) สำหรับ

โดยกำหนดให้กัมพูชาอยู่ในฐานะรัฐภายใต้การอารักขาร่วมกันของไทยกับเวียดนาม ฝรั่งเศสได้เริ่มกำหนดเส้นเขตแดน กัมพูชา-โคชินไซนา ขึ้นเพื่อความสงบของฝรั่งเศส ในการปกครองอาณาจักรซึ่งเขตแดนที่กำหนดขึ้น มีหลายส่วนที่ทำให้กัมพูชาเสียผลประโยชน์ ฝ่ายกัมพูชาได้ประท้วงตลอดมาเส้นเขตแดนที่กำหนดขึ้นใหม่นี้บ่งการจัดทำเป็น 4 ช่วง และดำเนินการ ปักบันเขตแดนตามลำดับดังนี้

1.1 ช่วงตะวันตกของไซ่ง่อน (ปัจจุบันเรียกว่ากัมพูชา) จัดทำระหว่างปี พ.ศ. 2412-2415 ในบริเวณ ดังกล่าวมี

ชาวญวนและชาวเขมรอาศัยอยู่ปะบันกันกรรมสิทธิ์ในการครอบครองดินแดนส่วนนี้ ยังไม่แน่ชัด กัมพูชาได้เคยพูดจากับฝรั่งเศส แล้วว่า ดินแดนส่วนนี้เป็นของกัมพูชาแต่ฝรั่งเศสกลับขับไล่ชาวเขมรให้เข้าไปอยู่ในดินแดนที่ลึกเข้าไปอีก แล้วประกาศโอนดินแดนแบบนี้ให้อยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส

1.2 ช่วงตอนเหนือของกัมพูชา เหลี่ยมปากนกแก้ว (จัดทำระหว่างปี พ.ศ. 2414-2457) ในช่วงปี พ.ศ. 2414 ฝรั่งเศสได้สำรวจดินแดน ในบริเวณดังกล่าวแล้วเห็นว่าดินแดนส่วนนี้เป็นเขตที่มีประชาชนอาศัยอยู่น้อย พากใจปล้นบุคลสัตว์ชอบมาหลบซ่อนและต้อนสัตว์เข้าไปขายในกัมพูชา นอกจากนั้นเส้นเขตแดนก็ยังไม่ชัด ฝรั่งเศสจึงออกกฎหมายจังหวัด Than An และ Stein ซึ่งเป็นของกัมพูชาเข้าเป็นหน่วยปกครองเดียวกัน และให้ชื่อใหม่ว่า Can Le และให้เห็นถึงความตั้งใจของฝรั่งเศสที่จะผนวกดินแดนส่วนนี้เข้าเป็นของฝรั่งเศสเนื่องจากดินแดนส่วนนี้อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อยู่กิจการสวนยางพารา

1.3 ช่วงตอนใต้ของกัมพูชา เหลี่ยมปากนกแก้ว จนถึงชายฝั่งทะเล (จัดทำระหว่างปี 2416-2485) พื้นที่บริเวณนี้ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวเขมร แต่ฝรั่งเศสได้นำชาวญวนเข้าไปตั้งรกรากอยู่เป็นจำนวนมากมากฝรั่งเศสได้

กำหนดเส้นเขตแดนขึ้นใหญ่ เช่นเดียวกัน ตอนอ่อนๆ กล่าวคือ ฝรั่งเศสได้ประไบช์นจาก กัมพูชา

1.4 ช่วงตอนเห็นของชายแดนติดต่อ กับลาว (จัดทำระหว่างปี พ.ศ. 2436-2472) บริเวณชายแดนรอยต่อระหว่างกัมพูชา- โคชินไชนา-ลาว ส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การ ปกครองของลาวแต่ฝรั่งเศสพยายามขยาย อำนาจเข้าไปในช่วงปี พ.ศ. 2477-2448 มีการ โอนอำนาจให้ฝรั่งเศส และเมื่อปักบันเขต แดนเสร็จในปี พ.ศ. 2472 ฝรั่งเศสก็ได้รับ ดินแดนเพิ่มขึ้นอีกเช่นเคย ที่กล่าวมาแล้ว เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปมปัญหาที่ได้เกิดขึ้นใน แรกของ “ดินแดน” ระหว่างกัมพูชา กับเวียดนาม ซึ่งแม้แต่ทุกวันนี้หังสองประเทศก็ยังเคลื่อน แคลลงใจกันอยู่และยังไม่สามารถถกกลกันได้

2. ปัญหาชาวเวียดนามในกัมพูชา และชาวกัมพูชาในเวียดนามในช่วงศตวรรษที่ 17 เวียดนามได้ขยายอำนาจของตนลงมา ทางใต้ชาวเวียดนาม ส่วนหนึ่งได้ขยายโอกาส เข้ามายุ่ง干涉ในบริเวณที่ชาวเขมรอาศัย อยู่ก่อน บริเวณที่รับปากแม่น้ำโขง ชาว เวียดนามบางส่วนก็ได้เข้าไปบดดังถินฐานลึก เข้าไปในกัมพูชา ฝรั่งเศสได้เพิ่มความถี่มากขึ้น อีกด้วยพชาราญ ชาวเวียดนาม เข้าไปในกัมพูชา มากขึ้น และกำหนดเส้นเขตแดนขึ้นมาใหม่ อย่างไม่เป็นธรรมในช่วงหลังจากที่ฝรั่งเศส ได้ยึดครองอินโดจีนแล้วฝรั่งเศสได้นำชาว ญวน จำนวนมากเข้าไปอาศัยในกัมพูชาโดย

เข้าไปทำงานในองค์กรรัฐบาล และประกอบ อาชีพอื่นๆ ในปี พ.ศ. 2487 ประมาณกัน ว่ามีชาวญวนเข้าไปบดดังกรากในกัมพูชาไว้

250,000 คน และประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ อาศัยอยู่ในพนมเปญก่อนเวียดนามจะบุกยึด พนมเปญในปี 2522 นั้น ประมาณกันว่ามี ชาวญวนอยู่ในกัมพูชา ประมาณ 400,000- 450,000 คน ประมาณครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ ในพนมเปญ

ท่านผู้อ่านคงพอจะนึกภาพออกนะครับ ว่า ชาวญวนก็คือชาวญวนในกัมพูชาส่วนใหญ่ ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนไม่ยอมผสม กลมกลืนกับคนพื้นเมืองชาวเขมร ชาวญวน ส่วนใหญ่ใช้ชื่อ “มีราวดี” ความหมายว่า “ส่วนใหญ่ของกัมพูชา” ได้รองลงมาจากการ จีน เป็นธรรมชาติอยู่เองที่ชาวเขมรยอมรับด้วย ไม่ชอบหน้าชาวญวนเหล่านี้ และเมื่อรัฐบาล พอลพตได้เข้า มาบริหารประเทศในปี 2518 จึงได้เนรเทศชาวญวนออกจากกัมพูชา

ประมาณ 70,000 คน ความคาดหมายระหว่าง ชาวญวนกับชาวเขมรในครั้งนั้นเป็นสาเหตุ หนึ่งที่ทำให้กองทัพเวียดนามกรีฑาทัพบุก กัมพูชาในที่สุด

คราวน์ล่องมาดูว่าในประเทศเวียดนาม ก็มีชาวกัมพูชาเข้าไปอยู่บะปน ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อประมาณต้นศตวรรษที่ 18 ในขณะที่ฝรั่งเศสเริ่มขยายอิทธิพลเข้าไปใน อิทธิพลเข้าไปในอินโดจีนนั้นชาวเวียดนาม ได้เข้าไปยึดครองดินแดนบริเวณที่รับปาก

แผนที่ของกัมพูชา ซึ่งมีชาวกัมพูชาอาศัยอยู่แล้วประมาณ 600,000 คน กษัตริย์ของกัมพูชาได้พยายามขอความช่วยเหลือจากฝรั่งเศสเพื่อที่จะขอเอกราชแต่ก็ไม่เป็นเจ้าของกัมพูชา โดยกษัตริย์กัมพูชาได้ส่งกองทหารของตนไปช่วยฝรั่งเศสรบกับเวียดนามหลายครั้งแต่เมื่อฝรั่งเศสได้รับชัยชนะก็ไม่ยอมมอบดินแดนนี้คืนให้กับกัมพูชา แต่กลับเข้าไปปกครองเองโดยตรง และในปี พ.ศ. 2492 ฝรั่งเศสได้มอบดินแดนส่วนนี้ให้แก่เวียดนามอย่างเป็นทางการซึ่งถือว่าเป็นการเรียกนามของกัมพูชาเป็นอยู่ในดินแดนของเวียดนามโดยปริยาย

3. ความขัดแย้งของกัมพูชา-เวียดนาม
มีนานานั้นศตวรรษเมื่อกัน "คู่กัด" ที่มีน้ำเสียงกันอยู่ในภูมิภาคอื่นในโลกนี้ กัมพูชาถูกเวียดนามทำสังคมรุ่งเรืองโดยทั่วไปจะมีความรู้สึกเกลียดชังชาวเวียดนาม เพราะมีความรู้สึกว่าชาวเวียดนาม คือตัวแทนของฝรั่งเศส ที่เข้ามากดขึ้นปกครอง กัมพูชา ฝรั่งเศสได้จ้างชาวญวนจำนวนมากเข้าทำงานในองค์กรรัฐบาลของกัมพูชาในเกือบทุกรายดับ เพราะฝรั่งเศส มีเจ้าหน้าที่ในการปกครองไม่เพียงพอ ฝรั่งเศสมีเจ้าหน้าที่รัฐบาลประมาณ 4,000 คน และทหารประมาณ 11,000 คนสำหรับการปกครองในภูมิภาคอินโดจีนทั้งหมด ภาพลักษณ์ของ

ชาวญวนก็คือตัวแทนของฝรั่งเศสนั่นเอง นอกจากนั้นฝรั่งเศสยังนำชาวญวนอพยพเข้าไปอยู่ในกัมพูชาอีกเป็นจำนวนมาก กอรปกับชาวญวนมีความขยันขันแข็งจึงมีอิทธิพลควบคุมเศรษฐกิจไว้ในกำมือ จึงไม่แปลกอะไรเลยที่ชาวกัมพูชาจะเป็นไม่นิ่วโน้มมา กับชาวญวน

4. ปัญหาเรื่องความไม่แน่นอนของเส้นเขตแดนระหว่างกัมพูชา-เวียดนาม
แน่นอนที่สุดจากการที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่าการจัดสร้างเส้นเขตแดนในสมัยที่ฝรั่งเศsexเข้ามาปกครองอินโดจีนนั้นเป็นการกระทำที่กัมพูชาอาจถูกเป็นฝ่ายเสียประโยชน์อยู่เสมอจึงทำให้ทั้งกัมพูชาและเวียดนามต่างก็ระบุ เก็บมาโดยตลอดมีการแบ่งสิทธิหนึ่งอีกดินแดนมีการประทับตราโดยต่างฝ่ายต่างกล่าวหากันอยู่ตลอดมาแม้ในขณะที่ฝ่ายเวียดนามเห็นว่าได้บุกเข้ามายึดใช้ง่อน เมื่อเมษายน 2518 นั้นกองทหารของกัมพูชา ก็ได้อีกโอกาสเข้าและยึดเกาะต่างๆ ในอ่าวไทย (ที่เวียดนามปกครองอยู่) จึงเกิดการประทับตราของทหารเวียดนามในหลายพื้นที่แต่กัมพูชาไม่สามารถยึดคืนมาได้

5. กรณีเวียดนามบุกเข้ายึดกัมพูชาในปี พ.ศ. 2522 จากปัญหา 4 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว ในตอนต้น ท่านก็อาจจะยังไม่เป็นปัญหา เห็นรูปธรรมนัก เพราะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้น นานาแผล สาเหตุความขัดแย้งชนิดที่แตก หักกันไปเลี้ยวระหว่างกัมพูชา กับเวียดนาม ในช่วง 16 ปีที่ผ่านมาหนึ่น คือกรณีที่กองทัพ เวียดนามได้บุกเข้ายึดกัมพูชาในปี พ.ศ. 2522 ดังนี้

25 ธันวาคม 2521 ในขณะที่ประชาชน ชาวโลกส่วนหนึ่งกำลังเคลิมคล่องเทศกาล คริสต์มาสอยู่นั่น กองทัพเวียดนามซึ่งประ มาณกันว่ามีกำลังพลประมาณ 100,000 คน สนับสนุนด้วยกำลังทางอากาศ ได้เบิดฉาก รุกเข้าไปในกัมพูชาโดยเปิดแนวรบที่ 1 ขึ้น จากที่รบสูงภาคกลางของเวียดนาม โดย การทั้งระเบิดอย่างหนักต่อที่มั่นทัพทหาร ของกัมพูชาที่สตอร์เจตงและกระจะ

30 ธันวาคม 2521 เมื่อกระฉะถูก ทหารเวียดนามตีแตก เวียดนามเปิดแนวรบที่ 2 โดยรุกเข้าสู่กัมปงจาม และเมืองทางภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งเข้าโจมตี สายเรียง, เปรเวียง เวียดนามเปิดแนวรบที่ 3 โดยเข้ายึดเมืองดาแก้ว ได้อย่างรวดเร็วแล้ว มุ่งหน้าเข้าสู่กรุงพนมเปญทันที

6 มกราคม 2522 จึงส่งเครื่องยินดี พนมเปญนำเจ้าสีหมุนและชาญไนบักกิ่ง

7 มกราคม 2522 กำลังทหาร 5 กองพล ของเวียดนามก็สามารถเข้าล้อมกรุงพนม เปญไว้ได้ กำลังทหารของกัมพูชารวมทั้งเจ้า หน้าที่ของประเทศต่างๆ ในกรุงพนมเปญ หนีกระเจิดกระเจิง มุ่งมายังประเทศไทยหลัง จากนั้นทหารทั้ง 5 กองพลนี้ก็กระจายกัน ออกไปเป็นรูป “บัวบาน” อย่างแท้จริงเพื่อยึด เมืองต่าง ๆ ที่อยู่รอบนอกแล้วกวาดล้าง กำลังทหารที่เหลือของพอลพต

8 มกราคม 2522 เวียดนามประกาศ จัดตั้งสภารัฐวิถีประชาชนมี เชง สัม วิญ เป็นผู้นำประเทศซึ่งประเทศว่า “สาธารณรัฐ ประชาชนกัมพูชา (PRK)”

17 กุมภาพันธ์ 2522 จึงทำสัมภาษณ์ สั่งสอนเวียดนามทันทีรับกันหนัก 17 วัน จึงถูกยกออกจากเวียดนามโดยไม่มีผลต่อ การคงกำลังของเวียดนามในกัมพูชา

26 กันยายน 2532 หลังจากเวียดนาม คงกำลังของตนไว้ในกัมพูชาถึง 10 ปี เวียดนามจึงได้ประกาศว่าได้ถอนทหาร เวียดนามทั้งหมดออกจากกัมพูชาแล้ว และ เชิญคณะสังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติไปตรวจสอบการถอนทหาร

54

มาทั้งหมดนี้ ผู้ขอเรียนให้ทราบว่า
นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของรากเหง้าปัญหาความ
ขัดแย้งระหว่างกัมพูชา-เวียดนาม อันที่จริง
แล้วปัจจัยอื่นๆ เช่น การแย่งชิงเข้ามาเมื่อ

บทบาทของมหาอำนาจในภูมิภาคนี้ก็เป็น
สาเหตุ ที่ทำให้ทั้งสองประเทศนี้ต้องเผชิญ
หน้ากัน ผิดคิดว่าท่านคงจะพอได้คำตอบแล้ว
นะครับว่าปัจจัยต่างๆ ที่นำมาสู่ความขัดแย้ง^๑
ระหว่างเวียดนาม-กัมพูชาคืออะไร

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

หนังสืออ้างอิง

55

สมพงษ์ ชุมาก. ความพยายามของนานาประเทศในการแก้ไข วิกฤตการณ์กัมพูชา

หนังสือชุดจุฬาบราเดอร์ชุมชนอันดับที่ 5. กรุงเทพ กุมภาพันธ์ 2527

华文书店 三印堂。 书名：《解决柬埔寨问题的国际努力》。 作者：陈国强。 出版地：曼谷。 出版时间：1984年2月。

ชุมพล เลิศรัตน์กุล. กัมพูชาในการเมืองโลก, สำนักพิมพ์อัญญา พับลิเคชั่น, กรุงเทพฯ

พฤษภาคม 2526

